

SLOVENEČ.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemani velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemani velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.

Posamezne številke veljajo 7 kr.

Naročnino prejema upravnništvo in ekspedicija, Stolni trg št. 6, poleg „Katoliške Bukvarne“.

Oznani (inserati) se sprejemajo in velja tristoletna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izven nedelje in praznike, ob 1/2 6. uri popoldne.

Štev. 27.

V Ljubljani, v sredo 4. februarija 1891.

Letnik XIX.

Narodni krtje.

V. Žalostno je v resnici, s kakšno družbo se moramo biti v svojem jeziku. Da se jej slovenska duhovščina povsod in vselej javno ne upre, je vzrok v tem, da stoji pač previsoko in da bi škodila le svojemu dostojanstvu, če bi s poučnimi rogovileži se spustila v boj. Da, stojé jej nasproti ljudje, ki so vse, kar je slovenskega, odvrgli od sebe, ki so zatajili tisočletne tradicije naroda našega, ki so svete spomine očeta in matere svoje bacili v kót, ljudje, ki so se od Francozov naučili cinizma, od Italijanov surovosti, od Nemcev oholosti in od židov taktike: tako razkoračeni le še zmerjajo, obrekujejo in lažejo v domači besedi. In to naj bi bili Slovenci! To naj bi bili sinovi naroda, ki je tristo let prelival kri za „krst častni i slobodu zlatnu“, katerega se revolucija 16. veka skoraj doteknola ni, naroda, ki je na vsakem gričku domovine naše ostavil spominke svoje žive vere, to naj bi bili slovenskih mater sinovi! —

Odtujili so se in k Slovincem jih več šteti ne smemo. Dežman je tudi znal slovenski in drugi ravno tako. Duhu naroda našega so se pa odtujili in zato jim ne bode nikdar častnega spomina mej nami. Liberalci naši so gorji od njih, ker so škodljivejši. Če bi se imel naš jezik ohraniti le zato, da bi se grčila sv. vera, da bi se v njem lagalo in obrekovalo, potem ga nam ni treba. Slovenski duhovnik ga varuje zato, da se stara poštenost z njim vred ohrani, ljubi ga zato, ker ga je v njem učila moliti mati njegova in ker v njem moli in pôje narod njemu izročen v varstvo.

Primerov surovosti liberalne imamo iz zadnjega časa preveč, a dosedaj so se vsaj držali doma; danes zabeležujemo nov napad nesramnega slovenskega dopisuna v gališkem ruskem listu „Červonaja

Rusj“ z dné 15. (27.) januarija. Obrekovat in lagat hodijo tudi za mejo. Presodijo naj č. bralci sami.

„Z južnega Štirskega.“ Najprej govori pisatelj o novih železnicah na Slovenskem, dalje toži, da se nove železnice „v obče kažejo za naš Slovence v národnem obziru bolj škodljive, nego koristne“. — Govori o poslancu Šukljeju, „kateremu je samo to (da se je potrudil za dolensko železnico) pomaglo vzdržati se na poslaniškem stolu“. Hvali „Slov. Svet“, ki se „najbolj trudi za narodno avtonomijo“ in javlja, da se je od sedaj preselil v Trst. „Slov. Svet“ — „je že mnogo storil za razširjenje slovenske vzajemnosti sredi Slovincem in za spoznavanje bratov Slovincem; samo to je žalostno, da ima mnogo protivnikov, vzlasti sredi našega duhovništva in to po inicijativi goriškega proroka dr. Mahniča, kateri se bolj briga, da reši katoliško, nego slovensko dušo“. Potem pa pravi po besedah tako-le: „Mi štajarski Slovenci smo se tedaj jako veselili, ko smo dobili za škofa v Mariboru svojega moža, Slovence, dr. M. Napotnika, v nádeji, da on izreče v svojej škofiji svoj veto proti lažnjivim naukom imenovanega goriškega proroka. Toda zmotili smo se v svojih nádejah. Dosihdôb ta škof v tem obziru še ni storil ničesar, vsled česar pošiljajo duhovniki ne samo ljubljanske, marveč tudi mariborske in drugih škofij, ne meneč se za svoje višje pastirje, zaupnice duhovniku dr. Mahničju, verskemu fanatiku, kateri jih sevéda natiskava v svojem listu „Rim. Katoliku“. Ta list je ilustracija tega, kam more privedi brezumnost.

Nauk tega lista je popolnoma oddaljen ne le od resnične krščanske ljubezni, marveč celó od zdravega razuma. Pisatelj teh vrstic je bil „naočnim“ svedokom, kako se širi ta nauk od dveh župnikov, silnih privržencev imenovanega lista. Ta dva sta najprej širila mnenje, da je za rešitev duše neob-

hodno potrebno biti členom bratovščine sv. rožnega venca ali bratovščine sv. Frančiška (menda misli pisún „tretji red“); nadalje v svojih pridigah vedno govorita o zakonskej ljubezni kot o največjem grehu; nezakonske otroke, če so prav dojenči z materami, velita celó v zimi zagnati izpod strehe, češ, naj taki propadejo, saj oni tako niso vredni Božjega blagoslova. — Da bi tak nauk, taka surovost in sovrašтво dobili še bolj ostuden izraz, je začel nekdo izmed duhovnih adjutantov dr. Mahniča uvajati bratovščino deteta Jezusa (sv. detinstvo), katerega naloga ima biti zbiranje daril, da bi se odkupovala in vzgajala kitajska deca z namero, da bi ona v svojem času se dvignila v razširjevanje rimskega katoličanstva. Izganjati slovensko deco in matere po zimi izpod rodne strehe, in sočasno odkupavati kitajske otroke, to more dati vsakemu kristijanu jasen pojem o tem, kakšni privrženci dr. Mahniča so postali naši duhovniki, ki so izgubili vse spoštovanje narodovo in sedaj besné, češ, da veri grozi nevarnost itd. V resnici, ničesar drugega, nego prokletstvo zaslučuje nauk proroka dr. Mahniča, katerega žeja po krvi slovenski. Mi pa imamo vedno še nádejo, da naš slovenski škof učini konec tem komedijam v škofiji; ker sicer se narod gotovo obrne od svojih pastirjev. O tem, da bi se duhovništvo kakerkoli brigalo za varstvo našega naroda pred naklepi nemškega društva „Südmark“, še nismo imeli prilike slišati, saj je pa tudi res, da je za pastirja, ki se trudi le napolniti svoj žep, vse eno, je-li pase svoje vlastne ovce, ali tuje kozle. Žalostno, a žalibog resnično.

„Slovenec.“

Da, terorizmu se klanjaj duhovnik slovenski, agentom in enakim ljudem daj v presojo svoja verska in npravna načela, kajti to so novi bogovi. — Na jedni strani slovenska duhovščina v soglasji s

LISTEK.

Petdesetletnica preč. o. Evstahija Ozimka.

V Sirahovi knjigi berem: „Hvalimo sloveče može“. (44, 1.) Slaven, delaven mož zasluži naše priznanje, našo hvalo, naj deluje v tem ali onem stanu. Tudi pod priprosto, ostro suknjo bje blago srcé. Te misli nas navdajejo v trenutku, ko se vrši lepa slavnost, petdesetletnica redovne obljube preč. o. Evstahija Ozimka, katero smo napovedali s kratkimi besedami dné 31. januarija. Danes hočemo opisati slavnost samo.

V nedeljo na večer napravili so peveci frančiškanske cerkve gospodu jubилantu serenado in zapeli dve ljubki pesmi, zloženi od č. g. o. Hugolina Sattnerja. V dan sam je po blagoslovljenji sveč preč. o. provincijal z dvojno azistenco šel v zakristijo iskat slavljenca. Podal mu je gorečo svečo rekoč: „Prejmi luč v svoje roke, da se iz tega znamenja učiš bežati pred deli temé in posnemati vzglede svetlobe“. — Potem mu podá palico, rekoč: „Prejmi podporo starosti, da po poti božjih zapovedi in redovnega vodila neutrujen hodiš in varno prideš v nebeško očetnjavo.“ Na to gredó vsi pred veliki altar in mej tem pojó na koru psalm „Laudate Dominum de coelis“. Prišedši pred altar za-

poje o. provincijal „Veni Creator“, kor v koralu nadaljuje. Azistenca odide na sedeže, o. jubilar ostane pred altarjem na svojem klečalniku, na prižnico pa stopi preč. o. gvardijan Jožef. Kratek je bil njegov govor, a jako jedrnat. Varoval se je skrajnosti in na nobeno stran ni pretiraval. Lepo je razlagal dar, ki ga je ta dan darovala Devica Marija, a ob jednom tudi njen božji Sin; razvijal sploh idejo darú in dokazal, da najlepši dar, ki ga človek sploh donašati more, je pač dar samega sebe; in ta dar donaša redovnik, ki sam sebe daruje Bogu: svojo voljo, svoje imetje, svoje teló v treh obljubah pokorščine, uboštvá in čistosti. To je storil o. jubilar in z božjo pomočjo spolnoval po mogočnosti celih petdeset let. Pred petdesetimi leti je storil slovesno obljubo kot čil in vrl mladenič; danes jo ponavlja kot častitljivi starček s srebrno belimi lasmi. Mnogo je v tem času deloval in pretrpel, Bog mu daj moč, da bi mogel še dalje delovati v slavo božjo in zveličanje vernikov. Po pridigi je bila slovesna sv. maša, pri kateri smo čuli Wittovo mašo „In honorem S. Michaelis archangeli“, „Graduale“ od Ant. Foersterja, „Offertorium“ od Höllvartha. Po sv. maši, pri kateri je bilo navzočega preobilo ljudstva, vpraša o. provincijal o. jubilarja: Kaj želiš, prečastiti pater? Jubilar: Prosim ponižno od Vaše prečastitosti in od sv. reda milost jubileja, da se morem mirneje pripraviti na smrt in priti enkrat do večnega jubileja. Na to pojó nekatere prošnje in molitve za blagor jubilarja in po-

tem o. provincijal položi jubилantu na glavo venec cvetočih rožic, rekoč: Venča naj te Gospod po preteku sedanjega življenja ne zvenljivo, marveč z nevenljivo krono večnega življenja. Amen. — Po kratki molitvi oglasi se na koru prekrasni psalm: „Ecce quám bonum et quám jucundum, habitare fratres in unum“. O kako dobro in prijetno je, če bratje v složnosti skupaj živé. Pridite semkaj zastopniki človekoljubja in humanitete in učite se pravega bratroljubja, ki se sicer vedno in povsod povdarja, a je najti le tam, kjer vlada evangelijska postava. Pretresljiv je potem blagoslov nad jubilarjem v imenu presvete Trojice. K sklepu zadoni mogočno „Te Deum“ po prostorih prelepe cerkve in slavnost cerkvena je dokončana.

Slovenska gostoljubnost je zbrala mnogo jako odlične gospóde k zmernemu obedu. Počastila sta slavnost milostna gospoda prošta dr. Klofutar in dr. Jarc, štirje gospodje kanoniki, gospodje od uršulinske cerkve, zastopniki mestnih župnij, kamniškega samostana itd.

Med obedom vstane o. provincijal in bere pismo prevzvišenega g. knezoškota, v katerem čestita prevzvišeni jubilarju v svojem in v imenu duhovščine in zahvaljuje slavljenca za uspešno in požrtvovalno delovanje v škofiji ter prosi Boga, da bi se še dolgo posluževal moči jubilarja v svojo čast, v slavo svojega služabnika sv. Frančiška in v zveličanje neumrljivih duš. Sklep se glasi: „Želeč čutilom, ki me navdajejo Vam nasproti, ob tej slo-

*) Na palici je bil pisan kronografikon: Vota ordInIs saeMI saeCVLarIa nVnCVpaVIt EVstahIVs.

tisočletno zgodovino narodovo, učē in budēē narod, na drugi strani po terorizmu zaslepljeni krtje. Na jedni strani možjē, ki v svesti si svojih načel zovejo v dogovor in sporazumljenje svoje nasprotnike, želēē njihovih protidokazov, na drugi mesto dokazov divja surovost, ki ima z besnosti dimom zakriti praznino idej in mišljenja. — Gospōda, v načelih ni nobeden ni Mahničev, ni Petrov, ni Pavlov, v načelih smo vsi, kakor moramo biti, Kristusovi. Kdor ni, hkrati ni pravi kristijan. To je „quaestio iuris“ — v tem smo vsi jedini. Drugače je s „quaestio facti“. To ne veljajo dr. Mahniča besede same na sebi prav nič več, kakor jih govori dr. Tavčar, ali bodi tisti Strgār, ki je pred leti založil v „Narodni Tiskarni“ zanimivo knjižico „Vera in razum“. — Toliko in samo toliko veljajo, kolikor dokazujejo, kakor tudi nasprotno mnenje toliko veljā, kolikor dokazuje. „Sramotna slabost je, če se išče človeška avtoriteta zato, da se potrdi razum; kajti nad avtoriteto razuma in resnice same, ki je v resnici boljši, nego vsak človek, bi ničesar ne smelo biti.“ Tem besedam sv. Avgušтина (I. V. de Musica c. V. n. 10.) pritrjuje vsak pameten človek, drži se jih tudi slovenska duhovščina in zato se ne uklanja slepo terorizmu radikalnemu, kakor tudi preč. g. dr. Mahnič ne. Dokazom pa se uklanja, če jih podaje „Slov. Narod“ ali pa „Rimski Katolik“. Zato bi pa tudi mi mogli po vsej pravici obrniti ost in reči: če ti pride kdo izmeij krtov narodnih in te z vso silo hoče spraviti pod terorizem, pokaži mu duri itd. — — —, če mu prav živemu postavlja spomenike „Brus“ in „Slovenski Narod“.

Mnogo se imamo tudi mi zahvaliti značajnim, narodnim advokatom, a kakor pri Čehih in Rusinih, Madjarih in liberalnih Nemcih nekateri izmeij tega stanū hotē siloma terorizirati ljudstvo, tako se godi tudi pri nas. Terorizmu pa se mi klanjali ne bomo in če prav obrekovalni klevetniki duhovščine slovenske vse liste napolnijo z zabavljicami, kakor smo jih danes podali bralcem „Slovenčevim“.

Katoliško-politično društvo.

Poročilo tajnikovo o društvenem delovanju na I. občnem zboru dnē 29. januarja 1891.

„Slavni zbor!

Čast mi je poročati, kako je katoliško-politično društvo izvrševalo delo v prvem letu svojega poslovanja.

Odkar namreč vlada v Avstriji konstitucionalno javno življenje, v katerem deli presvetli vladar svojo postavodajalno oblast s svojimi podložnimi narodi, od tedaj so se jela po vseh kronovinah snovati politična društva, kjer državljani skupno in po določenem načrtu izjavljajo in zastopajo svoje politično prepričanje.

Vzlasti važna so taka društva za katolike, odkar se je, žal, avstrijsko zakonodajstvo postavilo na

moderno liberalno stališče ter katolikom rodilo nepovoljne zakone iz leta 1868. — Tedaj je navstala katolikom sveta dolžnost braniti svoje pravice v državi, šoli in družini, braniti pravice zatiranih pred brezozirnostjo mogočnih; tedaj je zlasti navstala potreba, snovati katoliška politična društva. In ker smo Slovenci katoliki, navstala je ta potreba tudi za nas, in sicer ne samo v verskem, marveč tudi v narodnem in gospodarskem oziru, ker liberalna politika je politika sebičnosti, ki nima svoje podlage v zakonih božjih, marveč ki se klanja le sili, kjer vlada le pest močnejšega.

Vsled tega je za nas Slovence navstala dolžnost osnovati društvo, ki bo varovalo naše pravice in koristi v verskem, narodnem in gospodarskem oziru. — Tako društvo so že osnovali v Ljubljani domoljubi leta 1873, a ga je zadušila ostra sapa, ki je posebno srpo brila od severo-vzhoda. — Potreba za tako društvo pa je bila vedno večja, posebno zato, ker so se tudi v naši ožji domovini pokazali nasledki vladajočih židovsko-liberalnih načel, ki grozijo našemu narodu z mnogo duševno in gmotno škodo.

Z ozirom na vse to se je pred letom dnij osnovalo v Ljubljani katoliško-politično društvo, čegar obstanek je vlada potrdila z odlokom dnē 1. decembra 1889, ki je dnē 26. januarja 1890 imelo svoj prvi osnovalni shod in katero danes vrši svoj prvi redni občni zbor.

Ml. g. prošt dr. Anton Jarc, ki je bil na čelu osnovalnemu odboru, pojasnil je na osnovalnem shodu, kjer je bilo navzočih blizu 50 članov, namene novemu društvu, kakor jih jasno določuje § 2 društvenih pravil, veleč: „Društvu je namen, pospeševati slovenskega naroda duševni in gmotni napredek v verskih, državnih, občinskih, šolskih, gospodarskih in socijalnih zadevah; razširjati med Slovenci versko, narodno in gospodarsko izobraženost; braniti verske, narodne in državne pravice slovenskega naroda ter pospeševati ustavni razvoj avstrijske države po gēslu: „Vse za vero, dom, cesarja!“

To je jedino prava podlaga, na kateri mora kako politično društvo med Slovenci vspešno delovati. Znan je namreč naš narod po svoji zvesti udanosti do katoliške cerkve. Odkar ga je vsprejela v svoje naročje kakor mati svojega sina, ostal ji je zvest in veren sin, delujoč: vse za vero! Sveta je Slovenec njegova domovinska ljubezen; celō nasprotniki jo morajo občudovati; kolikor manjša je Slovenec domovina, tem iskreneje jo ljubi, ter se bori in deluje: vse za dom; a jednako zvest je slovenski rod svojemu vladarju, zvest ves čas, odkar je pod žezlom habsburškim, tako da prav o Slovenec veljajo vedno besede pesnika Svetličič-a:

Zvest Bogu in domu bil je
In bo vedno Slave sin,
Dokler solnce bo zlatilo
Vrhe sinjih mu planin.

(Dalje slēdi.)

vesni priliki dati nekako tudi zunanji izraz, Vas imenujem s tem knezoškofijskega konzistorijalnega svetovaleca ter sklenem s prisrčnim: Ad multos annos, quod Deus exaudiat!“

To visoko odlikovanje je vse navzoče srčno razveselilo, pred vsem pa jubilarja tako ganilo, da je komaj našel par besed v zahvalo, ko je govoril tresočim glasom: „Kaj tacega nisem pričakoval“, dejal je; „na smrt sem pač mislil, na odlikovanje pa ne“. Milostljivi g. prošt dr. Klofutar v kratkih a izbranih besedah napije jubilantu in vzlasti omenja, da je veselje današnji dan ne le tukaj med nami, marveč tudi v nebesih se veselē milosti, ki jo je Bog naklonil duhovnemu sinu sv. Frančiška. Posebno duhovita je bila papitnica g. prof. in kanonika Marna. Govoril je o trojnem Triglavu. Prvi Triglav so: Jezus, Marija in Jožef, katere vidimo danes v jeruzalemskem tempelju; drugi Triglav so vrhovne oblasti: sv. oče, svetli cesar in prevzvišeni knezoškof. Tretji Triglav v tukajšnjem samostanu: oo. provincijal, gvardijan in župnik. Kakor se pa za Triglavom vidi še drugi že po Vodniku opevani vrh „Vršac“, tako vidimo tudi za samostanskim Triglavom snežnobeli Vršac, slavljenca jubilanta, katerega govornik primerja starčku Simeonu in ga s svetim Avguštinom imenuje famosum, annosum, probatum (professione), coronatum, venčanega pri altari s cvetličnim vencem, Bog daj tudi v nebesih z nevenljivo krono. Senex puerum portabat, puer autem senem regebat. Starček-jubilant

je Dete nosil tolikokrat na altari, k bolnikom, Dete pa je starčka vodilo in ga varovalo do današnjega dnē. Bog daj, da tudi zanaprej. Kadar bo treba zapustiti svet, naj ga božji Odrašenik tolaži in obišče, da more s Simeonom zaklicati: Zdaj pusti Gospod svojega služabnika v miru iti. — Kakor je z Vršaca najlepši razgled v Furlanijo, na Benečansko morje, na štajarske planine noter doli na Hrvatsko, tako se je delovanje čestitega jubilanta vzlasti kot provincijala raztezalo od Furlanije do Štajarja, od Kranjske do Hrvatske.

Ker je bil praznik, razšla se je družba kmalu zaradi popoldanske službe božje. Dan pa ostane z zlatimi črkami zapisan v kroniki provincije in ljubljanskega samostana.

Med obedom so jubilantu došli nastopni telegrami:

1. Sedaj, opoldne, izvem o Vaši slavnosti; pridem skoraj gotovo kot zadnji gratulant, vendar ne zadnji v ljubezni in spoštovanji do čvrstega jubilanta in prosim Boga za Vaš blagor na mnogo let!
Alojzij, knezonadškof goriški.
2. Dominus det reverendissimo patri provinciae multos, felicesque annos!
Mali, Nova Vas.
3. Reverendissimo domino jubilanti praesentibusque p. t. gratulatoribus centies salutem in Domino!
Andreas Pipan, Polica.
4. Bis solemniter professo gratulamur.
Zorec, P. Albin, Mengeš.

Politični pregled.

V Ljubljani, 4. februarija.

Notranje dežele.

Volitve v državni zbor. Na Dunaju živeči Čehi so hoteli v drugem volilnem okraju dunajskem kot češkega kandidata postaviti ministra barona Pražaka. Minister pa je izrazil željo volilnemu odboru, da naj opusti misel na njegovo kandidaturo, ki je bila proglašena brez njegove vednosti. — Židovsko-liberalna stranka je imela na Svečnico shod za priprave na volitve. Dr. Kopp je vzbujal volilce, naj bodo složni; znani Weitlof se je pritoževal o nedoslednosti ministerstva, ki bi moralo odstopiti, ko je z razpustom državnega zbora samo priznalo, da ni več sposobno za vladanje v sedanjih razmerah. Liberalci celō na tem shodu niso bili jedini. — Živahno se pripravljajo za volitve socijalni demokrati.

Gorenjeavstrijsko katoliško politično društvo je izdalo posebno podučno kajžico za volitve ter jo bo doposlalo vsem 32.000 društvenikom svojim brezplačno. Odbor društva je sklenil, nobenega predloga za kompromis ne vsprejeti od nemško-narodne stranke. — Konservativna stranka bo samostojno nastopila pri volitvah v Lincu.

Na Tirolskem hočejo liberalci v Inomostu popustiti dosedanjega poslanca Wildauerja ter so ponudili kandidaturo poprejšnjemu cesarskemu namestniku baronu Widmannu; boljšega zagovornika svojih načel bi liberalci pač ne mogli dobiti.

Nadvojvoda Franc Ferdinand odpeljal se je danes popoldne s posebnim vlakom severne železnice v Peterburg. Dnē 6. t. m. pride v rusko prestolnico ter ostane ondi kakih 10 dnij; na to odpotuje v Moskvo.

Vnanje države.

Rim in Anglija. Avdijenca, v katerej je vsprejel te dni sv. oče vojvodo Cambridgskega, stričnika angleške kraljice Viktorije, vzbudila je veliko pozornost v političnih krogih. „Courier de Bruxelles“ objavlja iz gotovega vira o tej avdijenici te-le posameznosti: Popotovanje angleškega vojvode ima namen nadzorovati angleško vojaško posadko na Malti. Vojvoda je prišel navlaš v Rim, da obišče Nj. svetost Leona XIII., ki je tudi vsprejel vojvodo z vso dostojnostjo in se mu kazal zelō naklonjenega. Mej pogovorom je papež povdarjal, kako potrebno bi bilo preosnovati ljudske učilnice na pravi krščanski podlagi, in vojvoda mu je pritrjeval iz lastnega prepričanja, da je temu tako. V avdijenici je predstavil vojvoda sv. očetu častnike, katere je imel v svojem spremstvu. Ti so vsi poljubili papežu roko, četudi so protestantje. Sv. oče jih je osebno peljal po svojih dvoranah ter jim kazal slikoviti razgled rimskega mesta. Častniki kakor tudi vojvoda bili so globoko ginjeni, ko so se poslavljali od prelubeznivega Kristusovega namestnika Leona XIII. Dan pozneje so obiskali vojvodo Cambridgskega mnogi italijanski dostojanstveniki, mej katerimi je bilo tudi več častnikov. Pri tej priložnosti je vojvoda odkritosrčno povedal svoje mnenje, da je Italija storila veliko napako, ko je odvzela sv. očetu njegovo samovladarstvo; zakaj, ko bi bila Italijanska vlada pustila sv. očetu njegovo samovladarstvo, stala bi bila vsekako na trdnjih nogah. Značilno je, da uradno italijansko

5. Šentvidci čestitamo.

Št. Vid pri Zatičini.

6. Izbornemu sinu sv. Frančiška ter iskrenemu prijatelju zakličem o redki slavnosti petdesetletnice redovništva: Omnipotens conservet adjuvetque te usque ad extremum vitae humanae terminum!

Hofstetter, Postojna.

7. K Vaši petdesetletnici samostanske obljube Vam kliče: Bog Vas živi!

Rodbina Karolnik, Kamnik.

8. Svetemu Franji darovana leta izprosila Vam od Očeta milosti zlatnu sv. misu.

Samostan Karlovački.

9. In dankbarer Erinnerung spendet fünfzigtausend herzliche Segenswünsche

Aquilina, Gorica.

10. Vam, velezaslužnemu jubilantu, vzoru frančiškanskemu, kliče hvaležna samostanska obitelj srčni: Živijo!

P. Izidor, Pazin.

11. Jubilanti ad multos annos.

PP. Teodoricus, Angelus, Kamnik.

12. Vota optima pro jubileo seraphico paternitatis Vestrae ex intimo corde premit hodie familia Kostanjevicensis, Gorica.

13. Ad multos annos in caritate Dei!

Vouk, Št. Jernej.

Pismo so čestitali: Dr. Fr. Sedej z Dunaja; Fr. Povše, dež. poslanec; J. M. Martelanec, župnik, Prosek; častiti uršulinski samostan v Ljubljani; Fr.

časnikarstvo popolnoma molči o vsem tem. Vsekako jim je ta izjava angleškega vojvode zaprla sapo.

Bolgarija. V teku tega meseca bo sklicano sobranje v izredno zasedanje. Ostalo je neki še mnogo gradiva, katero bo treba rešiti v teku tega leta, ker ni moglo priti na dnevni red med zadnjim rednim zasedanjem. Med drugimi točkami je tudi vprašanje o zgradbi železnižne proge Plovdiv-Stara-Zagora-Jamboli. Poleg tega se bodo predložili zasedanju tudi nekateri postavni načrti, tičejo se pravosodja. — Nedavni knežji ukaz določuje uniformo za višje vojaške dostojanstvenike. Ker je sedaj najvišji vojaški dostojanstvenik v bolgarski armadi polkovnik, ukaz pa določuje uniformo tudi za generale, generalmajorje in druge, pričakovati je, da se bolgarska armada kmalu tudi s temi dostojanstveniki popolni.

Italija. Pretekli teden se je v Italiji izvršil velevažen dogodek. Crispi je v soboto prosil za ostavko in kralj Humbert je ugodil njegovi želji. Pozno sicer, a vendar; dolgo je italijanska dežela, dolgo sveti oče zdihoval pod gospodstvom revolucijonarnega italijanskega diktatorja. Toda tudi njemu se je ura stekla in odložiti je moral vladno krmilo. Njegova politika je spravila italijansko deželo na rob gospodarstvenega propada. Crispi odstopi kot žrtva svojega neskončnega sovraštva proti sveti cerkvi. Družil se je z vsakim, ki je hotel biti nasprotnik papeštvu, naposled mora pa on sam stopiti z bojne polja. Vzroka, zakaj je Crispi odstopil, pač ni treba Bog vé kje iskati. Slabo gospodarstvo in zapravljenost požene kmeta iz hiše, pognalo je tudi Crispija z ministerskega sedeža. Zahteval je višji davek od špirta in začasno postavil, da se prepove uvažanje žganih pijač. Unela se je o tem dolga debata. Crispi je zagovarjal jako strastno vladne predloge ter napadal prejšnjo vladno, češ, da je bila odvisna od Francije. V sled tega je nastal grozen hrup v zbornici. Pri glasovanju je vlada ostala v manjšini s 60 glasovi. To je bil povod ministerski krizi.

Nemčija. Grof Waldersee bo neki odstopil od vodstva nemškega generalnega štaba ter se podal kot zapovedujoči general v Altono. Kaj je dalo povod tej premembi na čelu generalnega štaba, ne vedó listi še ničesar poročati. — V Berlinu je izdalo neko društvo, obstoječe iz petsto bajt mero-dajnih oseb, poziv v zavračanje antisemitizma. Berolinski, še bolj pa dunajski židovski časniki se močno veselijo tega „energ. čnega koraka“.

Spanija. V državnozbornih volitvah je vladna stranka sijajno zmazala. V mnogih krajih je prišlo med volilci do izgrediv, vzlasti med karlisti in republikanci. Istotako so dali republikanci in socialistje s svojimi demonstracijami policiji mnogo opraviti. V Badajozu so morali celo vojniki posredovati. Konservativni in liberalni monarhistje so skoro povsod zopet prodrli. Volilni uspeh je najugodnejši za konservativce, in primeroma najslabši za republikance: izvoljenih je bilo namreč 224 konservativcev, 37 liberalcev, 9 republikancev in 7 karlistov.

Portugal. V Oportu so se spuntali vojniki-pešci treh polkov. Gibanje ima neki povsem republikanski značaj. Mestna garda pa je ostala zvesta vladi. Prišlo je neki že do boja. Tako vsaj se poroča iz Lisabone zadnjega dne minolega meseca. Najnovejša poročila pa poročajo, da se je puntarsko gibanje med vojniki v Oportu popolnoma poglelo.

Anglija. Te dni je javno govoril Parnell v Ennisu in naznanil, da bo v kratkem rešeno znano irsko vprašanje namreč v smislu, da bo irski parlament dobil pravico, rešiti zemljiško vprašanje ter razorožiti kraljevo policijo. Iz teh besed sklepajo nekateri politični krogi, da se je med Gladstonom in irsko stranko izvršilo neko sporazumljenje.

X. Wohine, župnik; Ant. Verbajš, župnik, Kamnagorica; Fr. Povše, župnik, Ježica; Andr. Drobnič, dekan; Jernej Babnik, župnik, Dobrava; P. Gilbert Gravl, jubilahta sošolec v Karlovcu; Fr. Špendal, župnik v Trzinu; P. Viktor Jerančič, gvardjan v Nazaretu. Osebnost je čestital tudi župan glavnega mesta Ljubljane in mnogo najodličnejših gospodov duhovskega in svetnega stanu. Predno pa končamo poročilo, omenjati nam je prekrasne adrese, ki jo je jubilahtu poslal novomeški frančiškanski samostan. Vrh adrese je podoba Matere božje z božjim Detetom, spodaj podoba Novega Mesta s samostanom. Na levi in desni: 2. febr. 1841, 2. febr. 1891. Podpisan je celi konvent. Adresa se glasi: Reverendissime P. provinciae! Blagovolite, Pater Paterrime, tudi nam dovoliti, naj se v duhu vdeležimo Vaše slavnosti na svečenični dan. Vemo, koliko ste delali in storili za mladino v šoli, znano nam je, koliko ste se trudili in se še trudite v spovednici in na pridiznici. Z zlatimi črkami bode ostalo zapisano v kroniki naše provincije Vaše neumorno delovanje na nje blagor in razvoj kot provincijal itd. Torej kličemo mi, Vaši učenci, Vaši odgojenci: Ad multos annos! Gospod, ohrani nam našega prečastitega P. Evstahija čilega, zdravega še mnogo let!

S tem smo opisali slavnost. Narod, ki časti slavne može, časti samega sebe. Ta misel nas je vodila pri tem popisu. Srčno želimo, da bi slavni jubilar dočakal zlate sv. maše. Fiat!

Izvirni dopisi.

S Pohorja, 1. februarija. (Naše lesotrstvo.) Povsod se čitajo po časopisih pritožbe, kako lezejo kmetje in dolgovci, ti pa so pogosto v rokah židov. Zato pa so poslednje zaradi oderuštva jeli sovražiti in preganjati. Pri nas jih še ni toliko, kar je bila najbrž kriva času primerna postava nadvojvode Ivana, vsled katere se židje niso smeli naseliti v Štajarski, katero postavo so pa naši „preljubeznivi“ liberalci v Gradcu odpravili že pred več leti. Sedaj srečaš žida že na vsakem sejmu, ali hvala Bogu, stalno naseljenih še ni veliko. Pač pa nas bodo izpodlezli drugje, namreč v lesni trgovini. Pred kakimi dvajsetimi leti še ni bilo dosti čutiti jih med lesnimi trgovci, ali čudili se boste, če Vam rečem žalostno in osodepolno resnico, da je skoro vsa podravska lesna kupčija od sredine Koroške doli globoko v Ogrsko in Hrvatsko dandanes že v rokah židov, ki slišijo na ime: „Ujlaý Hirschler & Comp.“ (bratje Hirschler i dr.). Kako je to prišlo in kaj bo nasleddek tega, hočem v kratkih vrsticah narisati.

Žid je rojen trgovec, zato pa v tej stroki tudi tako premeten, da mu ga ni para med drugimi ljudmi. S sladko besedo ti obljublja od začetka večjo ceno lesu, nizko ceno temu, kar ti potrebuješ, solidno in gotovo postrežbo itd.; ali o koncu leta te že zná včepniti pri računu s sto in sto izgovori. Če ni drugega vzroka zato, pa ti računi vsaj 2% „sconto“, to je, 2% obresti od denarja, čez leto poslanega, če tudi si mu ti les čez leto pošiljal. Ako pa si tako trden, da ti ni treba naprej jemati, te bode pa nalašč mudil s plačilom za prejeto blago par mesecev. Če ga pa terjaš, hitro plačati, odračunil ti bode zopet nekaj za „sconto“. Sploh on jo že tako ukrene, da ostane dobiček le njemu, ubogi kmet se mu ne smili. Ako pa si navrh še tako nesrečen, da si mu kaj več dolžan, pravi suženj si, kar posebno skušajo mnogi kmetje na Hrvatskem, od katerih za obresti jemljejo židje koruzo, vino in druge pridelke po jako ničevni ceni, kar prodajajo našim kmetom po celó drugačnem računu.

Naši trgovci, uvidevši njih dobičkolovje, skušali so se jih izogibati ter iskali drugih kupcev. Ali povsod so že prej založili židje svoje blago, dostikrat po nižji ceni, kakor je blago morda njih stalo, samo da drugi trgovci ondi ničesar opraviti ne morejo. Tako je postala imenovana firma v Dobravi blizu Varaždina pravo središče cele podravske lesne kupčije.

Kako znajo pritiskati ceno, razvidi se iz sledečega: Če sta s kakim večjim trgovcem ali trdnim kmetom računila za les, napravita vsak svoj račun, žid seveda po njemu všečni ceni. S tem trgovec ali kmet ni zadovoljen, in žid, to videč, mu začne dodajati, dokler se slednji zjedinita pri plačilu. Sedaj pa prosi žid, naj mu tovariš njegov prvotno narejeni račun podpiše, katerega potem kaže kmetom s pretvezo, „da mu drugi boljše blago po istej ceni dajejo“ itd. Tako delajo v navadni kupčiji, koliko slabše še, če resnično pade cena lesu, najhujše pa, če bi nastala kaka vojska. Takrat si židje najprej zapnejo žepe visoko, da ne more dobiti denarja toliko potreben kmet, tudi prepovejo navadno pošiljati les, le jedino kaj za živež dobiti je takrat od njih. Nasledek — dostikrat umetni — temu je, da pade cena lesu, ker so to namreč židje želeli.

Kaj sledi iz te čedaje bolj razširjene židovske trgovine, vidi lahko vsak, kdor količkaj dalje misli, kakor „od danes do jutri“. Židje bodo imeli monopol v največji trgovini, oni bodo delali ceno lesnim pridelkom za kmete na Štajarskem in Koroškem, za poljske in druge pridelke bodo pa določevali ceno na Hrvatskem in Ogrskem. Ne izogne se jim lahko kdo, kar priča, da so se celó najbolj sovražni jim trgovci spustili v zvezo z njimi. Sedaj, kakor rečeno, gre še nekako, ker je še nekaj drugih trgovcev po Ogrskem, ali kadar še te zadošče, — in videti je, da jih bodo, — delali bodo ceno pridelkom po svoji volji in visoke cene lesu, kakor je bilo leta 1883 in 1884 vsled tega bržčas nikdar več ne bode.

Kako bi se jim dalo nasproti postaviti v bran, je sedaj že prepozno vprašanje, da bi ga mogli rešiti brez pomoči vlade. Trgovci so preveč nezaupljivi drug proti drugemu, kmetje pa še manj morejo storiti. Vlada pa bržčas ne bo hotela kaj ukreniti, kajti židje imajo prevelik vpliv pri njej, in jeden imenovane firme je celó ud — ne vem, te ali ogrske državne banke. Lezlo bode torej tako naprej, dokler sile — zadolženje in čedalje večje obubožanje kmetov

ne bo prisililo vlade, da kaj stori proti židovskemu kapitalizmu.

Mi stvari ne moremo predrugačiti, — o tem naj mislijo drugi; — le to svetujem vsem slovenskim kmetom, naj ne bodo preveč zaupljivi proti židom! Ako je sila kateremu narediti dolg, — čemur se posebno mladi kmetje ne morejo izogniti, — naj iščejo denarja domá pri slovenskih posojilnicah ali poštenih trgovcih, kakor posebno pri „južnoštajarski hranilnici v Celji“, katerej daj Bog krepko delovati! — Židov, in če so tudi kršчени, naj se slovenski kmet varuje, kolikor največ mogoče!

Pogorski.

Dnevne novice.

(Iznenadenje!) Z Dunaja smo danes prejeli naslednjo brzojavko: „Wiener Zeitung“ je objavila cesarjevo lastnoročno pismo na grofa Taaffeja in viteza Dunajevskega, da je ta kot finančni minister iz zdravstvenih ozirav na svojo prošnjo z dné 22. januarja stalno umirovljen, da mu je v priznanje njegovega večletnega rodoljubnega, požrtvovalnega in zaslužnega delovanja posebno na finančnem polju podeljen veliki križ Štefanovega reda in je poklican kot dosmrten član v gosposko zbornico. Drugo cesarjevo pismo imenuje sekcijanskega načelnika v pravosodnem ministerstvu dr. Emila Steinbacha finančnim ministrom.

(Kdo je nesramen?) Kakor že zuano našim čitateljem, vložil je gosp. dr. Tavčar zaradi dveh „Poslanih“ proti odgovornemu vredniku našega lista in g. Ivanu Borštniku tožbo zaradi razžaljenja časti. Naš vrednik je na to slovensko tožbo vložil ugovor, in sicer v slovenskem jeziku, kar je jedino naravno in ob sebi umevno. Deželno nadsodišče v Gradcu je pod predsedstvom dr. viteza Waserja in ob navzočnosti dvornega svetnika Millerbacherja in dež. nadsodišča svetnikov Urbasa, pl. Schrey-a in Wangg-a po zaslišanju državnega nadpravnika dr. Leitmaier-ja razsodilo, da tožba nima mesta in je torej odbita. — „Slovenskega Naroda“ sotrudnik pa ni bil s tem zadovoljen, da je na veliki zvon obesil to afero, — gotovo mu je danes že žal, — temveč je bil še toliko nesramen, da je hotel našega vrednika pred svetom očrtniti kot nekakega nemčurja, trdeč, da je ta na slovensko tožbo vložil nemšk ugovor. Naš vrednik je poslal „Narodu“ v tem smislu popravek, a gospóda „Narodova“ je bila zopet v drugo tako nesramna, da je črtala konec popravka proti tiskovnemu zakonu ter z nova trdila neresnico. Znani „Narodov“ glavni vrednik, ki pa navzlic svoji doktorski diplomni ni dobil mesta med očeti najnovejšega slovenskega društva, razkoračil se je celó z brezovko nad našim vrednikom, ki se je drznil v popravku zavrniti neresnico alias laž, ter mu je zapretil, da mu bode „v jedni prihodnjih števil“ „Narodovih“ domov posvetil“. Danes pozivljamo sl. gospódo, naj ali obtožitelj sam ali njegov oproda s štirimi očmi pogleda v dotični kazenski akt, ki se je že vrnil iz Gradea, ter se prepriča, da je bil skrajno nesramen, ko opetovano kvasal svojim bralcem neresnico. — Radovedni smo, ali bode „Narodova“ gospóda storila svojo dolžnost.

(Imenovanje.) Pravniški praktikant pri c. kr. deželnem sodišči v Ljubljani g. dr. Alojzij Franko je imenovan avskultantom.

(Gosp. Janko Leban) učitelj na Auberu na Goriškem, je imenovan nadučiteljem v Begunjah pri Cirknici; za ljubljansko deško šolo pa g. J. Janovski, učitelj v Št. Vidu pri Ljubljani.

(Učnine na srednjih šolah) na Kranjskem so znašale v šolskem letu 1889/90 17.495 gld. in sicer v Ljubljani 13.400 gld., v Novem Mestu 2812 gld., v Kočevju 1117 gld. in v Kranji 165 gld. Ustanov so uživali učenci v znesku 15.578 gld.

(Č. g. Andrej Ramoveš), župnik na Svibnem, doplačal je kot dobrotnik tiskovnemu društvu svoto 100 gld. Tolika požrtvovalnost dobrotnikov po trudapolnih službah je pač jasen dokaz prepričanja o važnosti poštenega tiska in vzorna spodbuda marsikomu. Le po tako veledušni podpori je mogoče zmagovati breme, katero si je društvo v dober namen naložilo. Saj je n. pr. znano, da se je število prejemnikov „Domoljuba“ blizo do 5000 pomnožilo, navzlic vseskozi nesebičnemu trudu vrednikovemu, naročnina sama (na leto 80 kr.) stroškov ni-

kakor ne pokriva. Rečemo torej: Slava novemu do-
brotniku in vivat sequens!

(Mestna hranilnica ljubljanska.) Meseca janu-
varija vložilo je v mestno hranilnico ljubljansko 525
strank 175.908 gld. 7 kr., vzdignilo pa 191 strank
83.406 gld. 92 kr.

(Imenovanje.) Z naslovom in značajem seki-
jskega svetovaleca odlikovani ministerjalni tajnik
g. Albert Levičnik je imenovan svetovalcem de-
želnega nadsodišča pri deželnem sodišču v Ljubljani.

(Klub amaterjev-fotografv v Ljubljani) ima v
četrtek, dne 5. februvarija, zvečer ob 7½ uri v pro-
storih c. kr. strokovnih šol svoje mesečno zboro-
vanje. Na dnevnem redu je vprašanje zaradi klubov-
vega lokala in praktična vaja v povečanju z
magnezijevu lučjo na Eastmanov pozitivni papir.

O d b o r.

(Slovenski vladika.) ki noče biti imenovan,
pristopil je „Podpornemu društvu za slovenske veliko-
šolce na Dunaju“ kot ustanovnik s svoto 50 gld.
Vrni Bog tisočero!

(Iz c. kr. deželnega šolskega sveta.) Stalno
so nameščeni: Gosp. Konrad Mally za tretje učiteljsko
mesto v Trzinu; g. P. Šilec za drugo mesto v Men-
gišu; g. T. Schuller na ljudski šoli v Babnem
Polju; g. J. Petkovšek v Godoviču; g. J. An-
celj v Mehovem; g. K. Rožane za tretje mesto
v Spodnjem Logatcu; g. Alojzij Sežun v Rovtahu;
gosp. Frid. Pehani za tretje mesto v Trebnem;
gospa Amalija Koncilijska za drugo mesto v Mirni
Peči; nadučitelj v Šiški je imenovan g. A. Ja-
voršek; g. K. Matajc za četrto mesto v Šmarti-
nem pri Litiji.

(Občina Vrbljane) v ljubljanski okolici šteje
544 navzočih, 44 odsotnih prebivalcev, 11 oseb več
kakor l. 1880; najstarejši mož ima 83, najstarejša
žena 86 let, po narodnosti so vsi Slovenci.

(Dražba srebrnine in dragocenosti) iz zapu-
ščine gospe Ane Ruardove bode jutri popoldne ob
3. uri v dvorani c. kr. mest. deleg. okrajnega so-
dišča. Vsa dotična ostalina je cenjena 542 gld.
50 kr.

(Mesta davkarskih pristavov) bodo se z do-
govorom finančnega z deželnobrambovskim mini-
strom oddajala le takim podčastnikom, ki so do-
vršili nižjo gimnazijo ali realko, sicer pa bodo do-
bivali le vsako četrto mesto davkarskih pristavov
vrsteč se z davkarskimi pristavi.

(Národna čitalnica v Št. Vidu) nad Ljubljano
priredi veselico v nedeljo dne 8. februvarija t. l.
Vspored: 1. A. Nedršč: „Zvezna“, moški zbor.
2. Deklamacija. 3. A. Nedršč: „Darilo“, samospjev,
poje g. Jan. Žirovnik. 4. „Zakaj da sem Slovenec“,
(češki napev), mešani zbor. 5. „Muteč“. Veseloigra
v jednem dejanji. Poslovenil Davorin Bole. 6. „Trije
nóšovi“, šaljivi trospev. — Začetek točno ob polu
6. uri zvečer. Vstopnina: Sedež I. vrste 50 kr. —
II. vrste 30 kr. — III. vrste 20 kr., prostor za
stati 10 kr. — Šolski mladini vstop ni dovoljen.

(„Slovensko bralno društvo“) v Kranju priredi
v nedeljo dne 8. t. m. maskrado v društvenih
prostorih. Začetek ob 8. uri zvečer. Vstopnina ma-
skovanim članom 30 kr., nemaskovanim 50 kr.,
maskovanim nečlanom 50 kr., nemaskovanim 70 kr.
za osebo. Vstopnice se dobivajo pri gosp. Viktorju
Omersi.

(Duhovniške premembe na Goriškem.) Č. gosp.
Fr. Marinič, vikarij v Ravni, je imenovan župnik
v Kojskem; č. g. Jernej Mullon, dub. pomočnik
v Romansu, župnik v Rudi.

(Največje selo na Hrvatskem) je Virje, ki šteje
7715 duš. Hiš ima 1572, katolikov dobrih 99%.

Raznoterosti.

— Tridentški župan „zu Mantua in Ban-
den“. Iz Tridenta se poroča „N. T. Stimmen“:
„Tukajšnjemu županu Mazzurani se je pripetila,
kakor se tukaj govori, zadnje dni neka posebna ne-
prijetnost. Ko si je kupoval na kolodvoru v Man-
tovi, vožnji listek, izpoznal je dotični železniški
uradnik županovo banknuto za ponarejeno. Zaman
je zadrževal in se rotil, da je župan tridentški, po-
licija ga je meni nč tebi nč prišla in vtaknila
pod ključ. Ko pa se je dokazalo, da je ta jetnik v
resnici tridentški župan, so ga izpustili iz temnice.
Dogodek je povzročil tukaj mnogo smehu.

— Pes na ledu. Z Dunaja se poroča: V
nedeljo zjutraj so zapazili kakih 100 korakov pod
mostom cesarjeviča Rudolfa sredi reke na ledu psa,
ki je žalostno cvilil. Pes je čepel pri vdrtem ledu

in méni se, da se je njegov gospodar, hotéč po
ledu priti na ono stran, vdrl pod ledeno plast. Sku-
šali so psa s kamenjem odpoditi z mesta, a vse je
bilo zaman in še danes (sredo) stoji in cvili na
istem mestu. Danes zjutraj so mu vrgli košček kruha,
katerega si je šlo popolnoma sestradano psé pobrat,
pa se zopet takoj vrnilo k vrtitini. Ker je led pre-
tanek, da bi bilo mogoče iti po zvesto živalco, po-
ginila bo krčkone mraza in lakote na ledu.

Telegrami.

Dunaj, 4. februvarija. „Vaterland“ zago-
tavlja, da je Hohenwart izjavil, da hoče
sprejeti kandidaturo na Kranjskem. Volilni
okraj še ni določen, ker slovenski konserva-
tivni volilni odbor v Ljubljani še ni postavil
imenika kandidatov. Ni dvombe, da bo Hohen-
wart tudi zdaj soglasno na Kranjskem iz-
voljen.

Dunaj, 3. februvarija. Nj. veličastvo cesar
je odpotoval zvečer v Budimpešto. Nadvoj-
voda Franc Ferdinand d' Este je pred jutri-
šnjim odhodom v Peterburg obiskal danes
ruskega poslanika kneza Lobanova.

Dunaj, 4. februvarija. Cesar je imenoval
ravnatelja državne zgornje realke v Ljubljani,
dr. Junowicza, za uda v deželni šolski svet.

Dunaj, 4. februvarija. Avstro-ogerska je
znižala obrestno mero za pol odstotka, torej
je določen „escompte“ na štiri, lombard na
pet, lombardna obrestna mera za rente na
4½%.

Trst, 3. februvarija. Cesar je potrdil vo-
litev dr. Ferdinanda Pitterija za tržaškega
župana. Slovesno vmeščenje novega župana
se bo vršilo jutri dopoldne v veliki dvorani
mestnega sveta.

Rim, 3. februvarija. V resnih političkih
krogih vlada trdno prepričanje, da ne bode
imela ministerska kriza, naj se kakor si bodi
reši, nobenega vpliva na vnanjo politiko.
Obstoj trodržavne zveze ne bo nikakor kaljen
zaradi preosnove italjanske vlade.

Peterburg, 3. februvarija. Povodom pri-
hodnjega obiska nadvojvode Franca Ferdi-
nanda je napovedana istemu na čast dvorna
veselica.

London, 3. februvarija. Govori se, da se
je izvršilo sporazumljenje, vsled katerega pre-
vzame MacCarthy vodstvo vkupne irske stranke,
dočim pojdeti Parnell in O' Brien v Ameriko,
da nabirata denar.

Piccolijeva esenca za želodec
pospešuje in ureja s svojim razmekčujočim učin-
kom prebavljanje, 1 steklenica 10 kr., zabojček
z 12 steklenicami gld. 1.36. (5)

Vsak slovenski gospodar,

ki se ni naročen na ilustriran gospodarski list „Kmetovalec“
s prilogo „Vrtinar“, pošlje naj svoj naslov c. kr. kmetijski
družbi v Ljubljano, katera mu določi prvo številko brez-
plačno, in iz katere more izprevideti, da je list neobhodno
potrben za vsakega naprednega slovenskega gospodarja. (5)

Dunajski mes:

29. januarija. Rozalija Jenček, daccarjeva hči, 10 me-
secev, Rimska cesta 10, hripa.
31. januarija. Karol Frece, krojačev sin, 7 mesecev,
Poljanski nasip 40, pneumonia. — Marija Ciprle, uradnega
sluge vdova, 72 let, Florijanske ulice 33, marasmus. — Angela
Sluga, delavka, 14 let, Poljanski nasip 48, jetika. — Marija

Kastelic, uradnikova vdova, 77 let, Gledališke ulice 1, bron-
chitis. — Marija Jeriha, branjevčeva vdova, 85 let, Hradeckega
vas 32, marasmus.

1. februvarija. Rudolf Merčun, delavčev sin, 8 mesecev,
Emonska cesta 10, hripa.

V bolnišnici:

2. januarija. Franca Sojer, gostija, 70 let, Cystitis
purulenta. — Franc Garbajz, gostjač, 76 let, vsled zmrznjenja.

30. januarija. Jožef Zdražba, gostjač, 71 let, vsled
zmrznjenja. — Ursula Prosen, čevljarjeva hči, 12 let, septi-
kaemia.

31. januarija. Simon Haas, sprevednik, 61 let, vsled
telesnih poškodb.

Tuji.

30. januarija.

Pri **Maticu**: Pollak, trgovec, s soprogo, iz Londona.
— Grünberg, potovalec; Mendel, Arlt, Robitsch, Blas, Perles,
Mayer, Hönigsberg, Ciber in Stögerer, trgovci, z Dunaja.

Pri **Stonu**: Kretschmer, Grader, Taussig, trgovci.
Epstein, Schopper, potovalec; Bauer, tovarnar, z Dunaja. —
Baron Kleinburg, koncep. praktikant, iz Celovca. — Toeh,
potovalec, iz Budimpešte. — Heyrowsky, soproga general-
majorja, iz Celovca. — Selenag iz Grada.

Pri **avstrijskem caru**: Arrigler iz Kamnika. —
Alešovec iz Opatije.

Pri **bavarskem dvoru**: Kukla, privatni uradnik,
iz Belovara.

Pri **Južnem kolodvoru**: Ažman, zasebnik, iz Grada.
— Kühnsl, tovarnar; Kreibitz, Robitschek, trgovec, z Dunaja.
— Richtig, z materjo, iz Trsta.

Vremensko sporočilo.

Dan	Cas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v milij.
opazovanja	zrakomera v mm	toplomera po Celzijju			
7. u. zjut.	750.5	-13.6	brezv.	megla	
3. u. pop.	749.7	-3.8	sl. vzh.	del. jasno	0.00
9. u. zveč.	749.1	-4.6	"	oblačno	
Srednja temperatura -7.3°, za -4.4° pod normalom					

Dunajska borza.

(Telegrafsko poročilo.)

4. februvarija.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	91 gld 50 kr.
Srebrna „ 5% „ 100 „ 16% „	91 „ 50 „
5% avstr. zlata renta, davka prosta	108 „ 90 „
Papirna renta, davka prosta	102 „ 20 „
Akcije avstr.-ogerske banke	998 „ — „
Kreditne akcije	306 „ — „
London	114 „ 10 „
Srebro	— „ — „
Francoski napoleond.	9 „ 04 „
Cesarski cekini	5 „ 41 „
Nemške marke	56 „ 05 „

Stanje avstro-ogerske banke

dne 31. januarija 1891.

(Brzojavno poročilo.)

Bankovcev v prometu	412,787.000 (— 2,152.000)
Kovinski zaklad	245,045.000 (+ 184.000)
Listnica	139,432.000 (— 80.000)
Lombard	29,635.000 (— 390.000)
Davka prosta bančna rezerva	43,420.000 (+ 3,622.000)

Osem odlikovalnih kolajn!

Priznано najbolje

ročne harmonike

dobé se pri

Ivanu N. Trimmel-u

na DUNAJI, VII., Kaiserstrasse 74,
postajališče tramwaya, črta proti dvorcu.

(24—3) Največja zaloga

muzikalnega orodja,

zanesljiv izdelek, nizke cene.

Ceniki zastoj.

Obliž za kurja očesa.

Najboljše sredstvo, da se odpravijo kurja
očesa in trda koža. Bolečina kmalu mine
in čez nekoliko dni se kurje oko odstrani.
Škatljica 40 kr.

Edino

pravo

le pri

SIGMUND-u MITTELBACH-u, KREBS-APOTHEKE!

Kričistilne in zdravilne kroglice

za čiščenje krvi in odstranjenje vseh slabih
sokov. Čiščenje želodca. — Škatljica po
26 kr. in 40 kr. Zavitek s 6 škatljicami
(10-1) 1 gld. 5 kr.

Dunaj.
Am hohen Markt,
Palais Sina 8.

Ako se denar na-
prej pošlje, dobi
se blago poštnine
prosto.

Obliž za protin in revmatizem.

Izvrstno sredstvo pri protinu, revmatizmu,
bolečini v prsih in hrbtu, bulah protina,
urganji po udih in izpahnenji. Komad po
25 kr. in 1 gld. 5 kr.